

L A U L U D

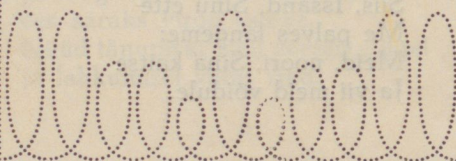
VILJANDI EESTI HARIDUS-

SELTSI TÛTARLASTE

G Û M N A A S I U M I

AKTUSEL

7. JUUNIL 1935.

I

Rändaja, seisata nooruse päi-
[kese paistel,
Unusta mured ja raskused ilusal
[hetkel!

Ühine laul
Nooruse vägeval jõul
Tõusku siit Jumala poole!

Mööduvad ruttu küll inimea
[paremad päevad,
Nooruse ajad meist peagi kaugele
[jäävad.

Aastate lend,
Rõõmude kadu ja sünd —
Kiired kesk surevat ilu.

Kes meie valust ja õnnest küll
[võtta võiks osa?
Armuj ja vendluse, usu ja lootuse
[Isa.

Aegade teest,
Õnnest ja õnnetusest
Ulatub üle vaid Tema.

Otsigem Teda kui suurimat
[paleust hingest,
Rõõmus ja valus Ta leiame loo-
[tuse tules.

Kui kaob siht,
Üks meie palve ja piht:
Vägevam, tule ja aita!

II

Kui elutormid valjult
Siin ilmas mässavad,
Kui purunevad kaljud
Ja värisevad mäed,
Siis, Issand, Sinu ette
Me palves langeme:
Meid, noori, Sina kaitse
Ja vii meid võidule.

Sa valgusta, oh Issand,
Me rasket eluteed:
Ei hävita Su heldust
Ka suurte vooge väed.
Meil lohutajaks ole,
Kui sihid kõiguvad,
Ja näita vaenust üle,
Kus meie õilsad raad.

Meil, noored, sihte palju,
Meil tarvis abimeest:
Sa Issand, meie kalju,
Meid päästa hädadest.
Meil aatetiivad anna,
Et sihile läeks lend:
Ei tõmba ilm siis alla,
Kes Sulle annud end.

III

Kui tähtsal päeval pühalikud
[tunded
me hingest löövad ärkvele
ja noorusaja puhassüütud sunded
me rinnast tõusvad kõrgele,
siis murrab teed ja rajab rada
me kasvav noorus, tahte jõud.

Hulk kaunist, armast, armast
[aega vajub
siin mineviku rüppesse;
silm tuleviku kaugeid sihte aimab,
noor süda vajub mõttesse,
kuid julge meel ja aatetuli
meil lootusrikkast näitab teed.

Siin aatetiivad võimsad anti
[meile,
mis kannaksid meid kõrgele,
ja raugeda ei laseks eluteele,
ees säraks virge tuluke.
Nüüd tänupisar meil veereb palgel
ja lahkumisel valus rind.

IV

Eestimaa taeva all kaunis on
[olla,
elades õilsalt kodu ja isamaa
[hääks:

Seepärast üles, noored,
Ehtima isamaa pinda.
Rõõmuga ohverda end tuleva
[põlvede eest.

Edasi, noored!
Edasi võitmata ridades minge,
Julge päralt on võit,
Kartlik vaid kaotab kõik!

Noorte kuulsus hävineb aina,
Kui võitluses ägedas noortest
[vanad on ees,

Võitluses isamaa eest.
Sest on ju noorte osaks kanda
Võitude pärga kevade lilledest
[peas,

Õitsevas nooruse eas.
Naistele ehteks, vahvaile meestele
Olgu ta elus ilusaim võitude hind,
Surreiski ehtigu sind!

